

# A szegény pásztorfiú ajándéka

---

*(szláv legendamese)*

Azon az éjszakán, amikor az égen megjelent a fényes csillag, az angyal irányítása szerint útra keltek a pásztorok.

Volt közöttük egy fiúcska, aki kicsi volt és nagyon szegény, így a többiek nem akarták magukkal vinni, hiszen úgy sem tudott volna ajándékot adni az Istengyermeknek.

Ő azonban nem nyugodott bele, látni akarta a kisedet. Egyedül indult el a hosszú útra, és meg is érkezett Betlehembe. Társai ekkorra már átadták ajándékukat, és az istállóban mindenki aludt: József, Mária és az angyalok. Aludt az ökör és a szamár is, csak a kis Jézus volt ébren. Csendesen feküdt a szalmán, s talán elhagyatottsága miatt kissé szomorú volt, de nem sírt és nem nyugtalankodott, annál ő sokkal derekabb gyermek volt.

A Kisjézus a fiúra nézett, amint ott állt a bölcsője előtt teljesen üres kézzel. Nem volt nála még egy darabka sajt, még egy szál gyapjú sem, amit odaajándékozhatott volna. A fiú is nézte a gyermeket. Ott feküdt szegény a szalmán és nem volt semmije; sem csengettyűje, sem csörgőcskéje, sem egyebe.

A pásztorfiú nagyon megsajnálta a kicsi gyermeket. Letérdelt a bölcső elé, kezébe vette az Istengyermek piciny öklöcskését, kihajlította hüvelykujját, és a szájába dugta.

Ettől kezdve nem volt többé szomorú a Kisjézus, mert a szegény pásztorfiú a legdrágábbat ajándékozta neki, amivel egy kicsinyke gyermeket meg lehet ajándékozni: saját hüvelykujját.